

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **XXX**
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Vavřínkou
sídlem Urxova 430/4, 186 00 Praha 8

proti

žalovanému: **První náměstek policejního prezidenta**
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. června 2025, č. j. PPR-14549-7/ČJ-2025-990131.

takto:

- I. Rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 10. června 2025, č. j. PPR-14549-7/ČJ-2025-990131, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 270 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce, Mgr. Davida Vavříny.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- [1] Dne 26. 11. 2023 byl žalobce v rámci výkonu služby v Městském státu Vatikán na služební cestě, kde řídil služební vozidlo prezidentské kolony. Při jízdě vjel do pruhu, který je vyhrazen pro vozidla veřejné dopravy. Bezpečnostnímu sboru byla proto následně uložena pokuta ve výši xxx EUR (při použití kurzu xxx Kč/EUR tato částka odpovídá částce xxx Kč). Obsílka o uložení pokuty byla zaslána Ministerstvu vnitra dne 14. 6. 2024. Následně byla obsílka dne 17. 6. 2024 postoupena Policejnímu prezidiu České republiky. Pokuta byla uhrazena až dne 9. 8. 2024. V důsledku pozdního zaplacení pokuty byla požadovaná částka zvýšena na xxx EUR (xxx Kč).
- [2] Dne 11. 2. 2025 bylo ředitelem Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky ve věcech služebního poměru vydáno rozhodnutí č. j. UOP-1221-36/ČJ-2024-9700KR (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Tímto byla žalobci uložena povinnost uhradit vzniklou škodu v částce 2 913 Kč. Žalobce následně podal odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím dne 27. 2. 2025 zamítnuto. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nesprávné a nezákonné, jelikož žalovaný došel k nesprávnému právnímu posouzení věci a rovněž vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

II. Žalobní argumentace

- [3] Žalobce uvádí, že ze strany služebního orgánu i ze strany žalovaného nebyla vůbec posuzována možnost žalobcova zproštění odpovědnosti. Tvrdí, že nebyla splněna podmínka zakotvená v ust. § 95 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, kde se pro vznik odpovědnosti vyžaduje zaviněné porušení povinnosti. Podotýká, že přestupek se měl stát v rámci jízdy, kdy řídil dané vozidlo „*dle pokynů styčného důstojníka pplk. xxx xxx který má znalost místních poměrů, vč. místní dopravní situace a místního dopravního značení*“.
- [4] K výše uvedenému žalobce dodává, že obsahem správního spisu není informace o tom, zda se v době předmětné jízdy v daném místě skutečně nacházelo řádné a zároveň viditelné dopravní značení. Dle jeho názoru nebyla tato skutečnost v rámci správního řízení prokázána. Žalobce uvádí, že značení mohlo být například zakryto. Odkazuje na žalovaným zmiňované fotografie daného místa z let 2022 a 2024. K těmto uvádí, že přítomnost a viditelnost dopravního značení v daném místě nebyla pro den 26. 11. 2023 prokázána.
- [5] Žalobce rovněž cituje část protokolu o výslechu svědka kpt. Matury, z něž vyplynulo, že se žalobce „*ohradil několikrát k průběhu cesty, pan xxxmu řekl, kdyby to nebylo v pořádku, tak se mu to pomůže vyřídit. Několikrát se pan xxx ohradil, zda do ulice může vjet. Jelikož ne všechny značky v Itálii jsou přehledné*“. Dle žalobce byl proto v předmětnou dobu za znalost dopravní situace v místě odpovědný právě pplkxxxx. Žalobce tak namítá, že ze strany správního orgánu nebylo toto v napadeném rozhodnutí vypořádáno.

- [6] Dále argumentuje i rizikem výkonu služby, které vyplývá z ust. § 95 odst. 5 písm. a) zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Toto riziko žalobce spatřuje „*v tom, že není-li dopravní značení řádně viditelné, může jej přehlédnout, nadto za situace, kdy spoléhá na pokyny pplk. xxx (s hodnostně vyšším označením)*“. Nadto žalobce podotýká, že vjet do dané ulice bylo v rámci plnění jeho služebních povinností nezbytné. Při plnění tohoto služebního úkolu tak neměl povědomí o tom, že jsou mu dávány dopravní pokyny rozporné s dopravními předpisy Italské republiky. Po žalobci není možné požadovat, aby měl znalost dopravních předpisů v cizím státu.
- [7] Další žalobní námitka směřuje proti nečinnosti správních orgánů, v důsledku níž byla částka, kterou má žalobce zaplatit, navýšena, a to aniž by žalobce mohl situaci jakkoli ovlivnit. Žalobce se vymezuje proti tvrzení žalovaného, který uvedl, že vzhledem k řadě úkonů, jež jsou se zaplacením pokuty spojené, nebylo možné ji zaplatit včas (tj. v pětidenní lhůtě). Dále žalobce uvádí, že v dané věci mu svědčí postavení slabší strany.
- [8] Odkazuje rovněž na druhou větu ust. § 95 odst. 2 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, která obsahuje pravidlo stanovující, že „*[v]ýše škody na věci se určí podle ceny věci v době poškození nebo ztráty*“. Dle žalobce je toto ustanovení aplikovatelné i v nyní posuzované situaci. Proto by měla být po žalobci požadována pouze částka ve výši odpovídající škodě, která existovala v době doručení rozhodnutí o povinnosti k úhradě sankce. Zmiňuje také ust. § 95 odst. 3 daného zákona, které stanoví, že „*výše náhrady škody se určí s přihlédnutím k míře zavinění příslušníka*“. Dodává, že bezpečnostní sbory nejednaly s péčí řádného hospodáře.
- [9] Žalobce k navýšení dané částky odkazuje i na ust. § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále též „*zákon o odpovědnosti za škodu*“).
- [10] Další žalobní námitku tvoří procesní pochybení, které žalobce spatřuje v tom, že členkou náhradové komise byla xxx, která však byla zároveň v době spáchání přestupku s žalobcem ve vozidle, a je tedy svědkyní dané situace (k tomuto žalobce odkazuje na protokol o výsledku svědka xxx). Dle názoru žalobce je tímto založena její podjatost. Žalobce podotýká, že nejen že byla služebnímu orgánu i žalovanému tato skutečnost známa z jejich úřední činnosti, ale rovněž na ni sám žalobce upozorňoval.
- [11] Žalobce se vymezuje proti názoru žalovaného v napadeném rozhodnutí, kde se uvádí, že pouhá přítomnost členky komise jako svědkyně u předmětného přestupku nezakládá její podjatost. V této souvislosti žalobce odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 1999 ve věci 2 Cdon 828/96, když cituje jeho následující pasáž: „*k vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat. Nepochybně se jedná o případy, kdy soudce je současně na straně účastníka řízení či svědka*“.
- [12] Rovněž uvádí, že byl zkrácen na svém právu vyjádřit své stanovisko při zasedání náhradové komise, která se konala dne 24. 9. 2024. Důvodem bylo jeho pozdní vyrozumění o konání náhradové komise (až dne 2. 10. 2024). Zpráva náhradové

komise tak byla vypracována, aniž by byl žalobce zasedání přítomen, a aniž by se mohl k věci jakkoli vyjádřit. Žalobce uvádí, že řízení bylo zahájeno až Oznámením zahájení řízení ve věcech služebního poměru ze dne 24. 9. 2024. Shledává proto, že bylo jednáno „o žalobci bez žalobce“.

- [13] Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

III. Shrnutí obsahu prvostupňového rozhodnutí

- [14] Prvostupňovým rozhodnutím vydaným dne 11. 2. 2025 ředitelem Útvaru pro ochranu prezidenta České republiky ve věcech služebního poměru byla žalobci uložena povinnost uhradit předmětnou částku xxx Kč do 90 dnů od doručení daného rozhodnutí na účet č. 19-5504881/0710, variabilní symbol 4004324. Za škodu na majetku bezpečnostního sboru způsobenou při výkonu služby měl žalobce odpovídat z důvodu zaviněného porušení ustanovení § 94 odst. 1 zákona o služebním poměru.
- [15] Daný přestupek měl být žalobcem spáchán v Městském státu Vatikán dne 26. 11. 2023 v 13:38 hodin. Žalobce měl řídit služební vozidlo Škoda Superb s registrační značkou X, když jel v pruhu vozovky, který byl vyhrazen pro veřejnou dopravu. Jednalo se o ulici DELL'AMBA ARADAM INGRESSO 62 DAVILLA FONSECA.
- [16] Dle stanoviska Analyticko-legislativního odboru Policejního prezidia České republiky je „třeba důsledně respektovat, že jde o jednání právně kvalifikované zahraničním úředním orgánem podle právní normy cizího státu a vyřizované procesními postupy cizího státu. Pro posouzení deliktního jednání úředním orgánem cizího státu nemají žádný význam ustanovení právního řádu České republiky (...). Pokud informace o dopravním prostředku, místě, času a způsobu spáchání protiprávního jednání obdržené od orgánu cizího státu nejsou v přímém rozporu s údaji interní evidence (záznamem v knize jízd dotčeného služebního dopravního prostředku) Policie České republiky o uskutečněné zahraniční služební cestě, lze tyto informace a další zjištění příslušného orgánu cizího státu považovat za řádně prokázané skutečnosti“.
- [17] V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bylo rovněž uvedeno, že je zapotřebí „neprodleně uhradit ‚pokutu‘ podle obdržených dispozic a formálně orgánu cizího státu odeslat k příslušnému číslu jednacímu kopii dokladu o realizaci bezhotovostní zahraniční platby spolu se sdělením, že předmětné vozidlo v daném čase a místě řídila konkrétně ustanovená fyzická osoba, jejíž identita nebude orgánu cizího státu sdělena z důvodu její příslušnosti k bezpečnostnímu sboru České republiky“.
- [18] Dne 2. 10. 2024 bylo doručením příslušného oznámení žalobci zahájeno řízení ve věcech služebního poměru o náhradě škody. Žalobce byl poučen o svých procesních právech vyplývajících z § 172 a § 174 zákona o služebním poměru, načež těchto využil dne 3. 10. 2024, když nahlížel do spisového materiálu a vyjádřil souhlas se záznamem o zahájení řízení, aniž by požadoval jeho opravu či změnu. Dne 7. 10. 2024 bylo prvostupňovému orgánu doručeno žalobcovo vyjádření a návrhy v řízení.
- [19] Nad rámec argumentace obsažené v žalobě z obsahu prvostupňového rozhodnutí vyplynuly následující skutečnosti.
- [20] Prvostupňový orgán zdůrazňuje, že výhradně řidič vozidla odpovídá za dodržování dopravních předpisů v daném místě. Nelze se tedy odvolávat na příslušníka

určujícího trasu cesty. Odkazuje na úřední záznam vyjádření pplk. xxx ze dne 18. 12. 2024.

- [21] Prvostupňový orgán k žalobcovým tvrzením o dopravním značení na předmětném místě zdůrazňuje, že dle Google Maps „je zjevné, že počátek pruhu pro veřejnou dopravu je zřetelně označen vodorovnou dopravní značkou a nápisem ATAC TAXI. Uvedené označení je srozumitelné i pro nezkušeného řidiče natož pro profesionálního řidiče. Žádný italský nápis, jemuž, jak tvrdí účastník řízení, nerozuměl, na vozovce není. Argument, že i přes zákaz vjezdu do uvedené ulice, byl průjezd touto ulicí nezbytný ke splnění služebního úkolu je nesmyslný, neboť tato ulice má kromě vyhrazeného pruhu ještě dva pruhy další, kde žádný zákaz vjezdu označen není“. K tomu odkazuje na Vídeňskou úmluvu o silničních značkách a signálech, která harmonizuje dopravní značení v zemích Evropské unie.
- [22] Dále připomíná náplň služební činnosti žalobce, kterou žalobce odsouhlasil svým podpisem ze dne 29. 6. 2021. Z ní je totiž zřejmé, že žalobce se má podílet na přípravě, stanovovat postupy a zajišťovat realizaci opatření při bezpečnostní přepravě chráněných osob. Žalobce zároveň odpovídá za vyhodnocení dopravně-bezpečnostní situace (...), přípravu trasy a adekvátní nastavení způsobu bezpečnostní přepravy těchto osob.
- [23] Prvostupňový orgán uvádí, že žalobce při spáchání přestupku neplnil služební úkol odůvodňující porušení dopravních předpisů v daném místě. Udělení pokynu k vjezdu do dané ulice nezakládalo pokyn k jízdě ve vyhrazeném pruhu. Tato jízda nebyla prováděna v rámci prezidentské kolony. Jednalo se totiž jen o seznámení se s plánovanou trasou. Prezident České republiky v předmětné době ještě nebyl v Itálii. Výše uvedená argumentace byla prvostupňovým orgánem použita v reakci na žalobcovu odvolací námitku, že bezpečnostní sbor nezjišťoval, jestli nelze uplatnit na dobu spáchání přestupku výjimku z příslušných dopravních předpisů pro průjezd prezidentské kolony. Žalobce v ní též uvedl, že dle stanoviska policejního prezidenta má bezpečnostní sbor přistoupit k uhrazení pokuty až v situaci, kdy nelze aplikovat speciální ustanovení bilaterálních smluv o policejní spolupráci.
- [24] Dále je citováno žalobcovo vyjádření k podkladům řízení ze dne 28. 1. 2025. Žalobce v něm uvedl: „Z fotografie, plánu místa samého a z vyjádření pplk. xxx plyne, že dopravní situace na místě byla nepřehledná. Z fotografií neplyne, zda je zachyceno místo tak, že by účastník řízení vůbec mohl mít možnost si dopravního značení (žlutých čar) všimnout. Z fotografie není zřejmé, k jakému dni je aktuální a zda v době spáchání skutku bylo vodorovné značení na silnici přítomno, tedy lze mít důvodné pochybnosti, zda bylo místo, kde ke skutku došlo, řádně opatřeno mezinárodně schváleným dopravním značením, rozhodně však nebylo – dle přiložené fotografie – opatřeno svislým dopravním značením. S ohledem na dopravní situaci je rovněž možné, že vodorovné značení nebylo vůbec viditelné (např. přes něj přejížděly automobily).“ Služební funkcionář na toto v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí reagoval odkazem na doplněnou fotodokumentaci daného místa ve správním spisu. Uvádí, že vodorovné značení a svislou značku není možné na předmětném místě přehlédnout.
- [25] Prvostupňový orgán se poté vyjádřil k žalobcově odvolací námitce vztahující se k povinnosti rovného zacházení s příslušníky, která vyplývá z ustanovení § 77 odst. 8 zákona o služebním poměru. Žalobce argumentoval případem svého kolegy, nrap.

xxx který se v rámci těžké služební cesty (v Miláně, nikoli v Římě) dopustil obdobného skutku. Jeho případ však byl posouzen odlišně. xxx měl navíc, na rozdíl od žalobce, možnost se vyjádřit k dané věci. Prvostupňový orgán vysvětluje situaci tak, že v případě xxx byly shledány důvody vylučující jeho odpovědnost za spáchaný přestupek, jelikož byl tento spáchán v rámci přímého zajišťování bezpečnosti chráněné osoby, kdy bylo jeho vozidlo následováno vozidlem místní policie s právem přednostní jízdy, a kdy xxxuposlechl její pokyn. Proto se nejedná o srovnatelný případ.

IV. Shrnutí odůvodnění napadeného rozhodnutí

- [26] Žalovaný se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí věnuje nejprve posouzení předpokladů pro vznik odpovědnosti žalobce za škodu. Uvádí, že dle § 95 odst. 1 zákona o služebním poměru příslušník odpovídá bezpečnostnímu sboru za škodu způsobenou zaviněným porušením povinnosti v rámci výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ní. Aby vznikla tato odpovědnost musí být naplněny příslušné podmínky, kterými jsou vznik škody, porušení povinnosti při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ní, příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody a zavinění na straně daného příslušníka. Na základě § 95 odst. 2 je stanovena povinnost uhradit skutečnou škodu v penězích či uvedením věci do předešlého stavu, pokud s tím daný služební funkcionář souhlasí.
- [27] K podmínce vzniku škody žalovaný uvádí, že ze stanoviska Analyticko-legislativního odboru Policejního prezidia České republiky plyne, že škodu způsobenou bezpečnostnímu sboru zaviněným jednáním příslušníka představuje také bezhotovostní vyplacení předmětné částky za účelem úhrady pokuty cizímu státu. K tomuto odkazuje na výpis z účtu k odchozí úhradě ze dne 9. 8. 2024, který je součástí správního spisu. Z něj má být patrný vznik škody na majetku bezpečnostního sboru ve výši xxx Kč.
- [28] K podmínce porušení povinnosti příslušníkem v rámci plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s nimi uvádí, že došlo k prošetření dané události nahlédnutím do knihy provozu příslušného služebního vozidla. Z něj vyplynulo, že „dne 26. 11. 2023 se jednalo o řádně povolenou služební jízdu z Prahy do Říma a zpět (s nástupem dne 25. 11. a ukončením dne 30. 11. 2023), tudíž ke vzniku události došlo při plnění služebních úkolů (...)“.
- [29] K podmínce příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti a vznikem škody žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 8. 2017 ve věci 25 Cdo 3285/2015. Žalovaný uvádí, že jako řidič byl žalobce povinen dodržovat pravidla provozu na příslušné pozemní komunikaci, která platí v daném cizím státě. „[V] případě dodržení pravidel silničního provozu a respektování dopravního značení by ke vzniku dopravního přestupku nedošlo, a tedy ani k předmětné škodě na straně bezpečnostního sboru ve formě úhrady uložené pokuty.“
- [30] K podmínce zavinění uvádí, že ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce chtěl úmyslně porušit svou služební povinnost a způsobit tak škodu. Ke vzniku škodu „došlo zjevně tím, že odvolatel nevěnoval při řízení (...) dostatečnou pozornost dopravnímu značení a vjel do vyhrazeného jízdního pruhu, tj. nevěděl, že se uvedeným jednáním může dopustit porušení dopravních předpisů platných na území daného státu,

ačkoliv to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (jako řidič motorového vozidla byl povinen znát význam jednotlivých dopravních značek v zahraničí a byl povinen se jimi řídit, a to bez ohledu na skutečnost, zda byl, či nebyl spolujezdcem upozorněn na vyhrazený pruh).“ Ve vztahu k ustanovení § 95 odst. 3 zákona o služebním poměru pak žalovaný dovozuje míru zavinění žalobce tak, že tento za škodu odpovídá sám a v plném rozsahu.

- [31] Žalovaný se dále v odůvodnění věnoval jednotlivým odvolacím námitkám.
- [32] K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu uvedl, že stěžejní skutečnost představuje označení jízdního pruhu dopravní značkou, která ukazuje, že je tento vyhrazen jen pro určité druhy vozidel. Přítomnost vodorovného dopravního značení dle žalovaného vyplývá z fotodokumentace daného místa obsažené ve správním spisu na l. č. 68 a 69. Zdůrazňuje, že vyhrazený jízdní pruh označovaly jak předběžné šipky znázorňující blížící se ukončení jízdního pruhu pro vozidla s výjimkou taxislužby, tak i žluté podélné čáry doplněné o nápis „TAXI ATAC“. K přítomnosti značení v době spáchání přestupku žalovaný uvádí, že v rámci Google Maps lze zobrazit i fotografie pořízené v srpnu roku 2022 (jinak se zobrazují fotografie z října 2024), ze kterých je jejich přítomnost možno potvrdit. Dále byla na místě přítomna i svislá dopravní značka „na níž je podle záznamu z října 2024 vyhrazený jízdní pruh s piktogramem vozidla taxislužby a autobusu oddělený od dvou průběžných pruhů žlutou čarou; na záznamu ze srpna 2022 označuje svislá dopravní značka dva průběžné pruhy a vznik dalšího jízdního pruhu. S ohledem na dataci pořízení snímků, které jsou k dispozici (říjen 2024 a srpen 2022), nelze jednoznačně určit, jak v době spáchání dopravního přestupku v listopadu 2023 svislá dopravní značka vypadala, nicméně tato skutečnost nemá vliv na to, že vyhrazený jízdní pruh byl řádně označen vodorovným dopravním značením“.
- [33] Žalovaný rovněž nesouhlasí s odkazem žalobce na vyjádření xxxx, který uvedl, že v daném místě byla dopravní situace nepřehledná. Podotýká, že se jednalo o vyjádření k obecné dopravní situaci v Římě, nikoli na daném místě. xxx si předmětného přestupku ani nevšiml.
- [34] Dodává, že skutečnost, že „odvolatel nerozuměl informaci na dodatkové tabulce napsané v italském jazyce (...), není odvolateli přičítán[a] k tíži, nicméně skutečnost, že nerespektoval vodorovné dopravní značení označující vznik vyhrazeného jízdního pruhu, které lze považovat za zcela jednoznačné, dostatečně viditelné, neumožňující záměnu s jinou dopravní značkou a nemohlo být za situace, kdy by se odvolatel plně věnoval řízení, přehlédnuto“. Podotýká rovněž, že na základě Vídeňské úmluvy o dopravních značkách a signálech ze dne 8. 11. 1968 jsou dopravní značky podobné ve všech státech Evropské unie. Tvrzení žalobce o možném překrytí nápisu projíždějícími vozidly označil žalovaný za účelové. Uvedl, že pruh je vymezen podélnou čarou souvislou. Na jeho vznik rovněž upozorňuje nápis „TAXI ATAC“ nacházející se na začátku pruhu a poté za každou křižovatkou. Žalovaný zde odkazuje na knihu provozu služebního vozidla, která obsahuje údaj o služební cestě do Říma ve dnech 25. 11. - 30. 11. 2023. Rovněž odkazuje na úřední záznam o škodní události ze dne 13. 9. 2024, který je žalobcem podepsán. V něm se uvádí: „Dne 26. 11. 2023 jsem byl na služební cestě v Římě, kdy jsme spolu s xxx připravovali zahraniční návštěvu Prezidenta ČR. Téhož dne v 13:38 hodin jsem projel ulici DELL 'AMBA ARADAM INGRESSO 62

DI VILLA FONSECA, žádná značka zákazu vjezdu tam nebyla, byl tam jen nápis v italštině, kterému jsem nerozuměl“.

- [35] K námitce nesprávného právního posouzení věci žalovaný uvedl, že ačkoli bylo nutné vjet do předmětné ulice, šlo jen o orientační obhlídku trasy. Nebyly tak plněny služební úkoly přímého zajišťování bezpečnosti chráněné osoby, kde by bylo možné odůvodnit porušení dopravních předpisů.
- [36] K odkazu žalobce na pokyny xxx žalovaný opakuje, že za dodržování pravidel silničního provozu je odpovědný výhradně žalobce jako řidič vozidla. Žalovaný dále znovu cituje pasáž vyjádření xxx týkající se navigace a pokynů během jízdy danou ulicí. K vyjádření uvádí: *„Odvolací orgán je toho názoru, že (...) svědci ve své výpovědi, resp. vyjádření sice potvrdili, že xxx během cesty odvolatele navigoval (...), což však nelze automaticky spojovat s tím, že by mu udělil pokyn k projetí ulice vyhrazeným jízdním pruhem. Pochybnosti vyjádřené odvolatelem, o kterých se zmínil svědek kpt. Matura, se tak spíše vztahovaly k tomu, zda je vůbec možné do dané ulice vjet, tedy zda se tam nenachází dopravní značka vyjadřující zákaz vjezdu (...), než k řešení situace vyhrazených jízdních pruhů. Podobně lze uvést, že ani v případě pokynu k předjetí vozidla není možné, aby řidič uposlechl tento pokyn okamžitě a nevěnoval pozornost dopravnímu značení (...).“*
- [37] K námitce, že žalobce neměl vliv na plánování trasy, a tudíž nemůže nést odpovědnost za porušení dopravních předpisů, žalovaný uvádí, že povinnosti, které pro žalobce vyplývají z jeho služebního zařazení, není možno zaměňovat s povinností bezpečnostního sboru zajišťovat příslušníkům podmínky pro výkon služby. Zdůrazňuje, že příslušné ustanovení zákona o služebním poměru neuvádí, že by byl ke splnění podmínky zavinění požadován úmysl, tudíž postačuje zavinění ve formě nedbalosti, což bylo v žalobcově případě naplněno. Dodává, že zavinění je pouze na straně žalobce, tedy nikoli bezpečnostního sboru nebo jeho jiných příslušníků. Nelze aplikovat ustanovení § 95 odst. 5 písm. a) zákona o služebním poměru, jelikož spáchání přestupku nevyplývalo z rizika výkonu služby.
- [38] Ve vztahu k argumentaci žalobce případem xxx žalovaný zopakoval vysvětlení uvedené v prvostupňovém rozhodnutí, kde byla popsána rozdílnost obou případů, a tudíž nemožnost srovnání postupů v jednotlivých situacích.
- [39] Žalovaný rovněž připomenul, že nelze v žalobcově případě aplikovat ustanovení § 46 zákona o služebním poměru, protože pokyny xxx nelze vyhodnotit jako rozkaz udělený vedoucím příslušníkem. Za dodržení pravidel silničního provozu odpovídá pouze řidič, kterým byl žalobce.
- [40] K námitce procesního pochybení, v jehož důsledku došlo k navýšení částky požadované k úhradě, žalovaný opakuje postup, který byl zvolen při vyřizování protokolu o porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích, který byl zaslán Ministerstvu vnitra 14. 6. 2024. Zdůrazňuje, že *„nebylo v možnostech bezpečnostního sboru uhradit uloženou sankci ve snížené výši xxxeur, neboť by to znamenalo uhradit ji do 5 dnů ode dne oznámení protokolu (...), což vzhledem k nutnosti ověření, zda se služební vozidlo v příslušném období skutečně nacházelo na území cizího státu (a nedošlo např. k záměně s jiným vozidlem) a zda v daném případě neexistují (podle právních předpisů příslušného státu) okolnosti vylučující protiprávnost (...) nebylo realizovatelné. Dle odvolacího orgánu tak věc byla vyřízena bez zbytečných průtahů a*

k bezdůvodnému prodlení v úhradě pokuty nedošlo“. Žalovaný následně (stejně jako prvostupňový orgán) odkázal žalobce na ustanovení § 6 zákona o odpovědnosti za škodu, dle kterého může žádat náhradu škody, je-li toho názoru, že mu nesprávným úředním postupem byla způsobena škoda.

- [41] Ve vztahu k tvrzením o podjatosti svědkyně xxx žalovaný podotýká, že před výsledkem byla svědkyně poučena o povinnosti vypovídat pravdivě a také o následcích, které by měla její nepravdivá nebo neúplná výpověď. Dále uvedl, že skutečnost, že se tato svědkyně nacházela na místě spáchání přestupku a zároveň byla i členkou náhradové komise sama o sobě nezakládá její podjatost. Žalobce totiž neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by tuto pochybnost zakládaly. Dodává, že její výpověď o podstatných skutečnostech se shodovala s ostatními provedenými důkazy, kterými byly výpověď svědka xxx, kniha provozu služebního vozidla, fotodokumentace místa spáchání přestupku a další listinné důkazy.
- [42] K nemožnosti žalobce vyjádřit své stanovisko během jednání náhradové komise žalovaný uvádí, že takové právo žalobce dle rozkazu policejního prezidenta č. 11/2012, o náhradových komisích (dále též „*rozkaz policejního prezidenta č. 11/2012*“) nemá. Daný rozkaz však umožňuje seznámit se se spisovým materiálem. O tomto byl žalobce poučen a svého práva dne 3. 10. 2024 využil. Žalobci se dostalo rovněž opakovaného poučení o právech vyplývajících z § 174 zákona o služebním poměru. Ve správním spisu je obsažen i úřední záznam o škodní události nesoucí žalobcovu vyjádření. Tento záznam měla k dispozici i náhradová komise.
- [43] Z výše uvedených důvodů žalovaný shledává, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Proto považuje závěry obsažené v prvostupňovém rozhodnutí za správné, souladné s právními předpisy a mající oporu v provedených důkazech.

V. Vyjádření žalovaného

- [44] Z vyjádření žalovaného vyplývá, že s podanou žalobou nesouhlasí a požaduje její zamítnutí pro nedůvodnost.
- [45] Uvádí, že ve vztahu k naplnění předpokladů pro vznik žalobcovy odpovědnosti za škodu nemá žádných pochybností. Odkazuje na bližší rozbor naplnění těchto předpokladů, který provedl v napadeném rozhodnutí na str. 6 a 7 (viz výše).
- [46] K námitce průtahů v řešení dané věci, které měly dle žalobce za následek navýšení částky k zaplacení, žalovaný uvádí následující argumentaci. Dle žalovaného se nejednalo o žádné průtahy, nýbrž o postup, který bylo nutné provést pro ověření údaje o tom, zda se skutečně jednalo o služební vozidlo Policie České republiky, a zda neexistovaly okolnosti vylučující protiprávnost žalobcova jednání. Kvůli tomu musel být požádán ředitel útvaru, aby sdělil informace o žalobcově služební cestě. Protokol o porušení předpisů byl proto dne 17. 6. 2024 postoupen Ředitelství logistického zabezpečení Policejního prezidia České republiky. Tento útvar obdržel protokol dne 19. 6. 2024. Žalovaný zdůrazňuje, že *„pětidenní lhůta stanovená italskými úřady pro úhradu snižené výše sankce s dalším snížením o 30 % (celkově xxx eur), kterou žalobce požadoval uplatnit, uplynula již dnem doručení protokolu o porušení předpisů ŘLZ PP ČR, které Ministerstvo vnitra učinilo následující pracovní den po jejím*

- obdržení, lze považovat za bezodkladné*“. Proto naopak žalovaný uvádí, že bylo jednáno s péčí řádného hospodáře, když pokuta nebyla ihned automaticky uhrazena, aniž by bylo ověřeno, zda se předmětné služební vozidlo nacházelo na daném místě.
- [47] K samotné výši částky podotýká, že se i v případě navýšené částky (xxx eur/xxx Kč) stále jednalo o sníženou výši. Teprve v případě neuhrazení do 60 dnů by částka narostla na xxx eur (xxx Kč).
- [48] Dodává, že v případě, že žalobce i přes výše uvedenou argumentaci trvá na námitce nečinnosti správních orgánů, z níž mu dle jeho názoru plyne škoda, má dle zákona o odpovědnosti za škodu možnost uplatňovat nárok na náhradu škody. Dle § 6 daného zákona by se tímto nárokem zabývalo Ministerstvo vnitra, které je k vyřízení příslušné.
- [49] Ve vztahu k námitce podjatosti kpt. N. žalovaný uvádí, že dle jeho názoru není žalobcův odkaz na rozsudek Nejvyššího soudu ve věci 2 Cdon 828/96 použitelný v nyní posuzovaném případě. Odkazovaný rozsudek se zabývá otázkou podjatosti soudce, avšak xxx není soudkyní, nýbrž byla v dané věci členkou náhradové komise jmenovaná za příslušnou odborovou organizaci. Cílem této odborové organizace je formulace, obhajoba a prosazování zájmů a potřeb daných příslušníků. Proto se xxx mohla dle čl. 5 odst. 2 přílohy č. 1 k rozkazu policejního prezidenta č. 11/2012 účastnit jednání náhradové komise a vyjádřit svůj souhlas k vydanému návrhu (stejně jako to učinili i ostatní členové komise). Žalovaný tak uvádí, že se „*kpt. N. nacházela ve zcela jiné pozici než soudce rozhodující ve věci předmětného rozsudku (v případě žalobce rozhodoval ředitel útvaru, který je jediný zodpovědný za své rozhodnutí; naopak náhradová komise ve věci nerozhodovala) a nemohla tak zásadním způsobem ovlivnit projednávání škodní události*“.
- [50] Dle žalovaného neuvedl žalobce jiné skutečnosti, ze kterých by mohla být usuzována namítaná podjatost. Zdůrazňuje, že žalobce nenamítal např. osobní zájem xxx na výsledku případu. Dodává, že její svědecká výpověď nevykazuje známky nepřesných nebo zkreslených informací, jež by mohly zhoršit žalobcovu pozici. Navíc její výpověď vykazuje shodu s ostatními provedenými důkazy.
- [51] K námitce procesního pochybení spočívajícího v neumožnění žalobci zúčastnit se jednání náhradové komise a vyjádřit tam své stanovisko žalovaný uvádí, že na základě jednacího řádu náhradové komise má žalobce pouze právo seznámit se se spisovým materiálem škodní události. O tomto právu byl žalobce poučen a následně jej i využil.
- [52] Žalovaný rovněž nesouhlasí s námitkou odnětí obrany žalobci. Uvádí, že žalobce byl několikrát poučován o právu volby zmocněnce (dle § 172 zákona o služebním poměru) a právu navrhnout důkazy nebo činit jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko v řízení a vyjádřit se k podkladům řízení před tím, než bude vydáno rozhodnutí (dle § 174 zákona o služebním poměru). Poučení se tak žalobci dostalo už v oznámení o zahájení řízení ve věcech služebního poměru ze dne 24. 9. 2024. Rozhodnutí v nalézacím řízení bylo přitom vydáno až 11. 2. 2025. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce do něj nahlížel dne 3. 10. 2024 a vyjadřoval se k věci, což učinil později i jeho zmocněnec. Dne 27. 1. 2025 zaslal zmocněnec další vyjádření v dané věci, a to poté, co bylo žalobci doručováno vyrozumění o ukončení shromažďování podkladů. Z výše uvedených důvodů má proto žalovaný za to, že bylo jednáno v souladu se zákonem o služebním poměru a rovněž v souladu s interními akty.

- [53] Ve vztahu k námitce neprokázání přítomnosti daného dopravního značení na místě spáchání přestupku a jeho viditelnosti žalovaný odkazuje na fotodokumentaci ve správním spisu (č. l. 68-69). Jedná se o fotografie pořízené ve webové aplikaci Google Maps. Uvádí, že z těchto snímků je patrné, že vodorovné i svislé dopravní značení se na daném místě nacházelo i v době spáchání přestupku. Dodává, že „[a]by se zamezilo tomu, že vodorovné dopravní značení nebude v daném okamžiku pro řidiče viditelné (např. z důvodu klimatických podmínek, dopravní kolony), na vznik vyhrazeného jízdního pruhu v daném místě upozorňuje i svislá dopravní značka, kterou není možné ani za takovéto situace přehlédnout“.
- [54] K žalobcově námitce o jednání v souladu s pokyny xxx, který jej měl do daného jízdního pruhu navést, žalovaný podotýká, že „za znalost významu jednotlivých dopravních značek, dodržování povinností plynoucích z pravidel silničního provozu a respektování dopravního značení je odpovědný výhradně řidič (...), nikoli jeho spolujezdec“. Rovněž uvádí, že jednotliví příslušníci v daném vozidle neměli (kromě osoby řidiče) určeny vztahy nadřízenosti a podřízenosti. Z toho důvodu se dle žalovaného není možné dovolávat § 46 odst. 2 zákona o služebním poměru. Nejednalo se tedy o situaci, kdy by žalobci byl udělen rozkaz k protiprávnímu jednání osobou s hodnotně vyšším označením.
- [55] Žalovaný rovněž dodává, že ačkoli nerozporuje potřebu vjezdu do předmětné ulice, stále se jednalo jen o obhlídku trasy, po které by mohl jet prezident České republiky při své návštěvě Italské republiky. Nejednalo se o přímé zajišťování bezpečnosti chráněné osoby. Z toho důvodu nelze použít ustanovení § 95 odst. 5 písm. a) zákona o služebním poměru.
- [56] Žalobce dle vyjádření žalovaného „odpovídá za přípravu trasy a za bezpečnou přepravu chráněné osoby v tuzemsku i zahraničí, nelze přisvědčit jeho tvrzení, že není povinen znát dopravní předpisy cizího státu. Povinnosti kladené na žalobce, které vyplývají z jeho služebního zařazení v oddělení předpravy odboru ochrany chráněných osob útvaru, totiž přímo předpokládají, že žalobce bude seznámen s příslušnými dopravními předpisy státu, na jehož území řídí služební vozidlo (...). Ostatně každý řidič cestující do zahraničí je povinen znát pravidla silničního provozu konkrétních zemí a též se jimi řídit“.
- [57] Žalovaný uzavírá, že dle jeho přesvědčení jsou skutková zjištěná správná a úplná. Dokazování bylo činěno v rozsahu, který vyplývá z § 180 odst. 1 a 2 zákona o služebním poměru. Při hodnocení důkazů byl pečlivě posuzován každý jeden samostatně i všechny ve svém souhrnu. Předpoklady vzniku odpovědnosti žalobce za škodu na majetku bezpečnostního sboru tak byly dostatečně objasněny.

VI. Replika žalobce

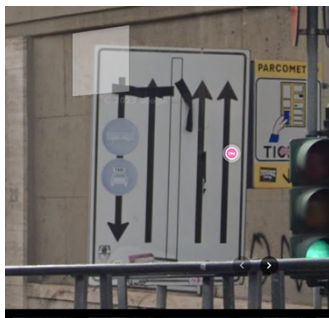
- [58] Žalobce ve svém podání ze dne 31. 10. 2025 reaguje na vyjádření žalovaného.
- [59] Nejdříve se vyjadřuje k otázce výše uložené pokuty. Zdůrazňuje, že žalovaný nereflexuje roli správních orgánů, která se promítla do konečné výše jemu uložené pokuty. Uvádí, že i kdyby skutečně došlo k naplnění podmínek pro vznik jeho odpovědnosti, týkala by se pouze částky před zvýšením. Dle jeho názoru nebylo vzato v úvahu ustanovení § 95 odst. 3 zákona o služebním poměru. Právě toto ustanovení totiž pojednává o nutnosti přihlédnout k míře zavinění žalobce. Vůči ustanovení v prvním odstavci se jedná o speciální úpravu. Žalovaný tak dle žalobce

jednal v rozporu se zákonem a s požadavkem péče řádného hospodáře, v důsledku čehož došlo k navýšení částky.

- [60] Ve vztahu k argumentu žalovaného o nemožnosti vyřízení věci ve lhůtě 5 dní žalobce uvádí, že *„tato nemožnost mohla být z podstaty věci výhrad[n]ě subjektivní – plynoucí z nastavení postupů žalovaného“*. Ačkoli si je vědom toho, že nemůže žalovanému navrhopat, jak má nastavit své interní procesy, považuje za zřejmé, že *„případná škoda takto vzniklá (tj. navýšení pokuty) nemůže jít k tíži žalobce, když je zcela evidentní, že konečná výše škody byla ovlivněna právě postupem žalovaného“*.
- [61] Žalobce odkazuje také na ustanovení § 95 odst. 2 zákona o služebním poměru, jelikož dle jeho názoru lze výše uvedené dovodit rovněž z tohoto pravidla. Žalovaný se k tomuto pravidlu nijak nevyjádřil. Žalobce rovněž odkazuje na § 13 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu.
- [62] Dále žalobce rozporuje tvrzení žalovaného, že bylo rozhodováno pouze ředitelem útvaru a nikoli náhradovou komisí. Zdůrazňuje, že jedním z podkladů pro rozhodnutí je právě zpráva náhradové komise.
- [63] Rovněž nesouhlasí s tvrzením, že pouhá skutečnost, že kpt. N. byla členkou náhradové komise a zároveň i svědkyní daného přestupku, nesvědčí o její podjatosti. Opět odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci 2 Cdon 828/96.
- [64] Ve vztahu k prokázání přítomnosti dopravního značení na místě spáchání přestupku žalobce uvádí, že tato skutečnost nevyplývá ze spisové dokumentace. Reaguje tak na tvrzení žalovaného, který k dokázání použil fotografie z roku 2022 a 2024. Zdůrazňuje, že přítomnost a viditelnost dopravního označení na daném místě dne 26. 11. 2023 prokázána nebyla. Žalovaný rovněž nedodal žádné jiné podklady, ze kterých by bylo možné toto vyvodit.
- [65] Žalobce se rovněž vymezuje vůči následujícímu výroku žalovaného: *„(...) kdyby na místě nebyla přítomna dopravní značka vyjadřující vznik vyhrazeného jízdního pruhu a žalobce by do vyhrazeného jízdního pruhu nevyjel, italské úřady by nevydaly protokol o porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích“*. Dle jeho názoru se mohlo jednat o byrokratické či technicko-infrastrukturní pochybení na straně italských úřadů. Dodává, že žalovaný nevzal v úvahu okolnosti daného případu, které popisovali jednotliví svědci.
- [66] Dále žalobce znovu odkazuje na ustanovení § 95 odst. 5 zákona o služebním poměru, jelikož dle něj se má uplatnit toto pravidlo, které zakládá neodpovědnost žalobce za škodu, jež plyne z rizika výkonu jeho služby. Situace, kdy dopravní značení nebylo řádně viditelné a kdy žalobce spoléhal na pokyny xxx, dle jeho názoru naplňuje toto ustanovení.
- [67] Své vyjádření uzavírá konstatováním, že žalovaný i bezpečnostní sbor se dopustili zneužití jejich postavení. Žalobce shledává být ve slabším smluvním postavení. Rovněž označuje postup výše uvedených orgánů účelovým a rozporným s dobrými mravy. Dodává, že *„tento postup je reakcí na podanou žádost žalobce o doplacení služebního příjmu za dobu nezákonně nařizované pohotovosti, o které vede služební orgán řízení“*.

- [68] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.
- a) *Naplnění předpokladů pro vznik odpovědnosti za škodu*
- [69] Dle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o služebním poměru odpovídá příslušník bezpečnostnímu sboru za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením povinnosti při výkonu služby či v přímé souvislosti s ní.
- [70] Soud se tedy nejdříve zabýval otázkou, zda byla naplněny předpoklady pro vznik odpovědnosti žalobce za tvrzený přestupek, a tím pak za škodu. Jinými slovy, soud zkoumal, zda lze jízdu vyhrazeným pruhem přičíst k tíži žalobce, což žalobce po celou dobu správního řízení zpochybňuje a i v žalobě v tomto ohledu svou argumentaci činí jako stěžejní.
- [71] Ve správním spisu (č. l. 14) soud ověřil údaje z knihy provozu předmětného dopravního prostředku. Fotokopie této knihy obsahuje údaj o služební cestě z Prahy do Říma ve dnech 25. 11. 2023 (od 3:30 hodin) až 30. 11. 2023 (01:00 hodin).
- [72] Dále soud shledal, že se ve správním spise nachází fotodokumentace místa, kde měl být přestupek žalobcem spáchán (na l. č. 68-69). Jedná se o snímky pořízené z webové aplikace Google Maps, přičemž tyto snímky byly pořízeny v říjnu roku 2024. Na l. č. 47 je snímek zobrazující další část dané ulice, avšak nelze z fotografie vyčíst údaj, kdy byl snímek pořízen. Právě doby pořízení fotodokumentace se týká jedna z žalobních námitek (a rovněž námitka opakovaná v žalobcově replice), kde žalobce uvádí, že ačkoli žalovaný argumentuje možností zobrazit také snímky ze srpna 2022, nebyl předložen důkaz o přítomnosti předmětného dopravního značení pro den, kdy měl být přestupek spáchán, tj. pro 26. 11. 2023.
- [73] Soud následně ověřil tyto snímky v aplikaci Google Maps k tvrzení žalobce, že svislé dopravní značení v daném místě se měnilo, a zjistil, že pohled na ulici zachycený na fotografiích na l. č. 68-69 je možný zobrazit i pro říjen 2023. V tu dobu se na dané komunikaci nacházelo vodorovné dopravní značení „TAXI ATAC“ vyznačující vyhrazený jízdní pruh. V tomto směru je závěr žalovaného o stálosti vodorovného dopravního značení dostatečný a má oporu v podkladech správního spisu. Jiná situace je však u svislého dopravního značení. Svislá dopravní značka vypadala rozdílně od té, která je zachycena na snímku z října 2024, což nebylo nijak reflektováno v podkladech pro rozhodnutí (zde je pouze zmíněno vodorovné značení k srpnu 2022 z aplikace Google Maps). Je z ní patrný pouze vyhrazený pruh v opačném směru, u pruhu ve směru pohledu do ulice piktogramy chybí. Rovněž je zřejmé, že značka byla opatřena černými páskami, z nichž jedna (uprostřed značky mezi šipkami) visí dolů. Také horní část levých dvou šipek se zdá být překryta černou páskou. Značka tedy působí nejednoznačně. Při zobrazení snímků z dalších (minulých) let lze vidět, že značka byla jednoznačná naposledy na snímku z dubna roku 2008, kdy zobrazovala tři pruhy ve směru pohledu snímku a jeden (vyhrazený) v opačném směru. Na pozdějších snímkách (počínaje listopadem 2011 a konče říjnem 2023) je již značka opatřena výše uvedenou páskou a není jednoznačná. Google Maps však neobsahuje snímek, který by byl pořízen v listopadu 2023. Nelze tedy z daných

snímků přesně určit, kdy došlo ke změně této značky, zda před 26. 11. 2023 nebo až později.

(říjen 2023)

(červenec 2024)

- [74] Dle názoru soudu vyplývá z výše uvedeného následující závěr k posouzení této námitky. Celou dobu správního řízení žalobce poukazuje na to, že dopravní značení v místě nebylo jasné (konkrétně zcela jasně tak činí ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 27. ledna 2025, dále pak v odvolání). Žalovaný uzavřel tuto jeho námitku s tím, že vodorovné dopravní značení bylo stále. Pominul však svislé dopravní značení, kde je situace jiná.
- [75] Podle čl. 38 odst. 2 věty třetí italského zákona o silničním provozu (Codice della Strada) platí, že svislé dopravní značky mají mít (v případě rozporu) přednost před značkami vodorovnými (zde před vyznačeným jízdním pruhem).
- [76] Pokud již v době spáchání přestupku byla na místě značka z fotografie pořízené v říjnu 2024, není zde rozporu mezi značkami, jelikož obě vyjadřují vyhrazení daného pruhu pro veřejnou dopravu. V případě, že byla na místě původní nejednoznačná svislá značka, nelze vycházet z toho, že je zapotřebí řídit se značkou vodorovnou, tedy vyhrazeným jízdním pruhem, neboť značení bylo v rozporu a v tom případě má přednost svislé dopravní značení. Tato část odvolací argumentace žalovaným posouzena nebyla v tomto směru, přičemž ovšem toto posouzení je pro právní zhodnocení odpovědnosti za škodu podstatné. Pokud bylo v době spáchání přestupku, jak jej vymezily italské státní úřady, svislé dopravní značení nejasné (a soud má za to, že minimálně v říjnu 2023, jak vyplývá ze snímku Google Maps, tomu tak bylo), pak je nutné zabývat se touto námitkou ve vztahu k porušení povinností žalobcem. Svislé dopravní značení má přednost před vodorovným dopravním značením.

- [77] V tomto směru je tak nutné zjištění zaměřit na to, co bylo opravdu v době spáchání přestupku obsahem svislého dopravního značení, nikoliv tuto část argumentace pominout s tím, že vodorovné dopravní značení vjezd do pruhu zakazovalo. Jak bylo shora uvedeno, pokud bylo svislé a vodorovné značení v rozporu, přednost má svislé dopravní značení. Jak bylo shora uvedeno, ze snímků Google Maps lze prozatím spíše dojít k závěru, že svislé dopravní značení bylo nejasné. Podle názoru soudu značně nedbalé provedení svislé dopravní značky, navíc velmi nejasně doplněné dočasnými černými páskami, jednoznačný závěr o zákazu vjezdu do jízdního pruhu nepodporuje.
- [78] Pokud žalobce poukázal na to, že svislé a vodorovné značení bylo v rozporu, resp. že svislé dopravní značení v době spáchání přestupku bylo nejasné, musí tuto argumentaci vypořádat žalovaný s tím, že ve spise chybí podklad pro zjištění, jaké svislé dopravní značení bylo v době spáchání přestupku, a že soudem zjištěné dopravní značení z října 2023 je značně nejasné. Argumentace žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 8, kdy uvádí, že je zjevné, že vyhrazený jízdní pruh byl označen vodorovným dopravním značením v podobě předběžných šipek a v podobě žlutě podbarvené podélné čáry souvislé doplněné nápisem „TAXI ATAC“, tak je v rozporu s vymezením dopravního značení italského Codice della Strada, kdy v případě, kdy je svislé dopravní značení rozporné s vodorovným dopravním značením, přednost má svislé vodorovné dopravní značení. Zjištění, jak vypadala svislá dopravní značka v říjnu 2024, jak to provedl žalovaný, je pak nutno zohlednit s tím, jak tato svislá dopravní značka vypadala v době spáchání přestupku, tuto část odvolací argumentace žalovaný pominul. Pokud to není možné, je nutné vycházet z ostatních podkladů, přičemž je nutné minimálně zohlednit to, že v době krátce předcházející spáchání přestupku v říjnu 2023 bylo podle veřejně dostupných snímků z Google Maps svislé dopravní značení nejasné.
- [79] Jak bylo shora uvedeno, tento závěr je naprosto stěžejní k úvaze, aby mohlo být jednoznačně vymezeno a posouzeno, zda žalobce porušil právní povinnost svým jednáním, a tím tak vůbec mohlo dojít ke vzniku škody. Pokud ze všech okolností plyne (a tak tomu v době vydání tohoto rozsudku je), že svislé dopravní značení vyhrazeného pruhu bylo v době spáchání přestupku velmi nejasné, nelze dospět k závěru, že žalobce vjetím do takto nedbale označeného jízdního pruhu porušil právní povinnost, bez ohledu na to, jaké bylo v této době vodorovné dopravní značení.
- [80] Ohledně další žalobní argumentace, kterou žalobce používá v tomto žalobním bodu, soud uvádí, že podle něho není důvodná. Ve vztahu k pokynům xxx, které žalobce interpretuje jako závazný pokyn, má soud za to, že ze správního spisu neplyne, že by xxx byl v pozici nadřízenosti vůči žalobci. Naopak toto je výslovně popřeno ve svědecké výpovědi pplk. xxx Z té rovněž vyplynulo, že tento žalobci nedal pokyn k jízdě do vyhrazeného jízdního pruhu. xxx totiž uvádí, že si situaci ani nepamatuje. Zde je však dle názoru soudu nutno zdůraznit, že otázka zákazu jízdy ve vyhrazeném pruhu patří mezi standardní znalosti, které jsou požadovány po každém řidiči vozidla. Za dodržování pravidel silničního provozu odpovídá vždy a pouze řidič vozidla. Udílení pokynů v rámci cesty nelze v daném případě považovat za možnost dělení či dokonce přenosu odpovědnosti za takovýto přestupek. Rovněž je nutno

uvést, že pokyn k vjezdu do dané ulice není možno zaměňovat za pokyn k jízdě ve vyhrazeném pruhu.

- [81] Ve vztahu k námitce vypořádání svědeckých výpovědí žalovaným soud shledal, že se diskuse ve vozidle skutečně týkala samotné možnosti vjezdu do dané ulice, nikoli jízdy vyhrazeným pruhem, čemuž odpovídá obsah vyjádření xxx, který vyloučil, že by dával žalobci pokyn k jízdě vyhrazeným pruhem. Ani ostatní svědci neuvedli, že by takovýto pokyn zaznamenali. Ujistění o následném vyřešení situace, ať již se týkalo čehokoli, neopravňuje řidiče k tomu, aby se neřídil pravidly silničního provozu platnými v daném místě.

b) Výše požadované náhrady škody

- [82] Dále se soud zabýval žalobní námitkou nečinnosti správního orgánu, který zapříčinil zvýšení částky, jež je po žalobci požadována k zaplacení. Dle ustanovení § 95 odst. 3 zákona o služebním poměru je zapotřebí při stanovování výše této částky přihlédnout k míře zavinění daného příslušníka. Na nezbytnost aplikace tohoto ustanovení žalobce opakovaně upozorňoval, a to jak v samotné žalobě, tak později v replice. Rovněž namítal, že se žalovaný nevyjádřil, proč nebylo tohoto postupu v jeho případě použito.
- [83] Žalovaný sice v odůvodnění napadeného rozhodnutí učinil rozbor, kde popsal splnění jednotlivých předpokladů odpovědnosti žalobce za daný přestupek. Co do výše částky před jejím zvýšením soud shledal tento rozbor řádně odůvodněným a s jeho závěry se ztotožňuje. Avšak žalovaný tento rozbor neprovedl co do rozdílu mezi danými dvěma částkami, tedy ve vztahu k částce, o kterou se požadovaná náhrada škody zvýšila. Dle názoru soudu pro tento rozdíl není naplněna podmínka zavinění na straně žalobce podle ust. § 95 odst. 1 zákona o služebním poměru, a není naplněna ani podmínka jednání na straně žalobce. Okolnost, že došlo k úhradě pokuty později, nebyla způsobena jednáním žalobce, ale policie a žalobce tento postup nemohl jakkoli ovlivnit. Tvrzení žalovaného o nemožnosti dodržení pětidenní lhůty tak není relevantní, neboť je pouze věcí žalovaného, jak bude na uloženou povinnost reagovat jako kterýkoliv jiný plátce, navíc tato argumentace je ve prospěch žalobce, neboť poukazuje na jednání žalovaného, nikoliv žalobce, což je pro konstrukci škodního vztahu podstatná okolnost. Pokud byla povinnost splněna žalovaným v delší lhůtě, která je sice právně možná, ale zvyšuje vyplacenou částku, a to bez toho, aby na tomto postupu mohl nějak reagovat žalobce či jí nějak prodlužovat, nemůže se mu tento postup přičítat jako jeho odpovědnost. Takto zvýšenou částku tak žalovaný po žalobci požadovat nemůže, neboť skutečnost, že částka byla uhrazena v delší lhůtě, spočívala pouze v jednání žalovaného.
- [84] Soud proto shledal, že žalovaný pochybil, když po žalobci požadoval náhradu škody ve zvýšené částce.
- [85] Odkaz na možnost domáhat se náhrady škody podle § 6 zákona o odpovědnosti za škodu není v této věci relevantní, jelikož žalovaný mohl po žalobci požadovat i jen sníženou částku, a nebylo tak nutné požadovat po žalobci, aby v důsledku nesprávného posouzení dané otázky ze strany žalovaného musel následně požadovat náhradu škody.

c) Ostatní žalobní námitky

- [86] K žalobní námitce, kde žalobce uváděl pochybnosti o nepodjatosti xxx, která byla členkou náhradové komise a zároveň i svědkyní daného přestupku uvádí soud následující. Žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího soudu ve věci 2 Cdon 828/96 není v tomto případě přiléhavý, jelikož řeší situaci, kde bylo postavení daných osob zcela odlišné. Nelze srovnávat postavení člena náhradové komise s postavením soudce. Žalobce uváděl pouze obecné tvrzení o podjatosti, aniž by předložil konkrétní skutečnosti, ze kterých vyvozuje pochybnost o nepodjatosti. Náhradová komise pouze vypracovává zprávu, která tvoří podkladový materiál pro rozhodnutí a sama dané rozhodnutí nevydává. Postavení členky komise xxx navíc spočívalo v tom, že zastupovala zájmy žalobce v rámci dané komise. Tato námitka proto není dle názoru soudu důvodná.
- [87] Ve vztahu k námitce žalobcovy nemožnosti vyjádřit se při zasedání náhradové komise soud shledal, že z žalovaným doložených podkladů, které tvoří Jednací řád náhradové komise prezidia a náhradové komise útvaru a rovněž Statut náhradové komise prezidia a náhradové komise útvaru (č. 1. 23 a 24 soudního spisu), toto právo žalobci skutečně nevyplývá. Související námitka pozdního vyrozumění žalobce o jednání náhradové komise tak rovněž není důvodná.
- [88] K námitce neuplatnění ustanovení § 95 odst. 5 zákona o služebním poměru soud uvádí, že nelze přisvědčit žalobci, že by se v daném případě jednalo o škodu vyplývající z rizika výkonu služby. Dle názoru soudu daná situace, kdy se jednalo pouze o objížďku trasy a nikoli o přímý výkon zajišťování bezpečnosti chráněné osoby, nevyžadovala nerespektování dopravních předpisů. Tudíž nelze tuto výjimku uplatnit. Daná námitka proto není důvodná.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

- [89] Jelikož zdejší soud shledal dosud nedostatečně zjištěné porušení povinnosti žalobce týkající se dopravního značení v místě v době spáchání přestupku, výrokem I. napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, a vrátil věc žalovanému zpět k dalšímu řízení podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Důvodnou má pak soud i tu žalobní námitku, kde žalobce zpochybňoval výši škody, která je po něm požadována, zde je důvod pro zrušení rozhodnutí pro nezákonnost podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s.
- [90] Vzhledem k tomu, že rozhodnutí je zrušeno pro nepřezkoumatelnost podle ust. § 76 s.ř.s., soud tak učinil bez jednání. V případě druhého důvodu zrušení rozhodnutí pro nezákonnost, by pak byly dány podmínky pro rozhodnutí bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci proti takovému postupu nevyslovili svůj nesouhlas.
- [91] Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byl úspěšný žalobce, má nárok na tyto náklady řízení. Náklady žalobce za řízení o žalobě tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu a odměna advokáta. Ta zahrnuje dva úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení a sepsání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], přičemž za každý z nich náleží částka 4 620 Kč [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a paušální náhrada hotových

výdajů v částce 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za řízení o žalobě tak zástupci žalobce náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 10 140 Kč [2 x (4 620 + 450)]. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tato částka o částku 2 130 Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty na celkovou částku 12 270 Kč. Celkové náklady za řízení o žalobě tak činí 15 270 Kč. Soud za účelné náklady nemá vypracování repliky, neboť ta nebyla pro posouzení důvodnosti žaloby zapotřebí, věc byla jasná na základě žaloby a předloženého spisu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. prosince 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu